

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конт. почт. шад. 143322. Адреса для телеграм: «Діло», Львів. Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем Рухомі не звертається.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА: Місячною в краю 450 коп. За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 750 ал., Німеччині 750 ал., Швейцарії 3 шв. фр., Чехо- словацькій 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 750 ал., Австрії 750 ал. — Зміна адреси 1 зол.</p>	<p>В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ ЗВЕРТАЄТЬСЯ ДО АДМІНІ- СТРАЦІЇ ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.</p>
--	---	--

Сойм закінчив свої наради.

Ухвалення бюджетової провізорії в третьому читанні. — Коли сойм збереться знову? — Промова марш. Пілсудського в будж. комісії. — Підвищення стемплевих оплат від 1. січня 1927.

Варшава, 15. грудня 1926.

Сойм приступив до третього читання бюджетової провізорії на I. четверті 1927 р. Перший промовляв пос. Сохаський (ком.). Маршалок кілька разів перебрав його промову, а коли він звернувся до Шлорусинів з апелем, аби боролися за соціальне визволення, маршалок відібрав йому голос, зазначаючи, що соймова трибула служить на те, аби говорити до сойму, а не апелювати до чинників поза соймом. (Після того пос. Маначинський рефутував поправки до закону про самостійний вирівнювальний податок. Проти того закону виступив м. ин. лос. Фростіт (Жид. Клюб). Потім сойм прийняв у третьому читанні будж. провізорію, а крім того резолюцію, якою звизав уряд, аби, впрацьовуючи проєкт реформи державних податків, виробив також і проєкти соймові в найкоротшому часі проєкт реформи податків самоврядних. При кінці маршалок подав до відома, що про речі, яких найбільшого засідання сойму досі будуть повідомлені письменно. Однак якби сенат ухвалив поправки до провізорії, то засідання сойму відбулося би дня 30. грудня ц. р.

На засіданні соймової бюджетової комісії дня 15. грудня явився марш. Пілсудський в асистії своїх ад'ютантів. Прийшов теж значний відділ поліції, але соймові влади признали, що маршалківська сторожа ви-

старчить для вдержання порядку. Після промови референта бюджету міністерства військових справ і промов поодиноких послів вголосив довшу промову маршалок Пілсудський. Говорив про військовий бюджет. Підносили тут політичне положення, але маршалок заявляв, що не дивиться так песимістично. Фактом є, що війська досі ніде не скасовано і всюди воно є, а тим більше повинно бути в Польщі, яка ніким не є гарантована і переважно полишена на свої власні сили. Маршалок не годиться на скорочення військової служби, але зробить виїмку для деяких військових формацій. Відповідний проєкт закону проєктує небаром соймові.

З днем 1. січня 1927 входить в життя новий стемплевий закон. Цей закон передбачує зміну остільки, що від 1. січня 1927 оплата вноситься від кожного примірника 3 зол. (без огляду на кількість аркушів), а від кожного залучника 50 сот. Таким чином стемплеві оплати будуть значно підвищені.

Personalia.

В політичних кругах ходять чутки, що марш. сойму Ратай хоче уступити зі свого становища. Як кандидатів на його наслідника вичислюють м. ин. посла Ст. Тугута, за яким нібито мають заявитися і різні клуби правих.

Процес 151.

За приналежність до української повстанчої організації.

Володимир Вол., 14. XII. 1926.

Розправа з 13. грудня 1926.

Даліше визнавали свідки оборони. Свідок Микола Крась із Жданів знав, що був арештований ураз з деякими обвинуваченими і сидів на «повітці». Там бачив побитого обвин. Улана, на лиці якого було видно сліди пальців. Ї обвинуваченого. Останній бачив також побите лице. Свідка також били на полиці, а головним шпидовиком Поплавський бив, скільки хотів. У Польщу чув свідок з реставрації розмову Степана Міха з Петром Тимчуком, де Міх сказав, що Петро Козбур одержав від Поплавського 25 зол. на те, щоб сфабрикував членів організації.

Від свідка Олексія Переверзова довідуємося про ще одного важного прокураторського свідка, Якова Костюка, того, що то був українець «незаконно» хустину. Виходить, що Яків Костюк кілька разів вдавася в кражу і часто бував навіть аж до бешкетів.

Свідок протоєрей сенатор Герштанський знає, що в перших днях арештів прийшла до нього сила жінок з плачем і казали, що над арештованими знущаються на полиці. Щоб переконатися про це, свідок пішов на полицю і казав запровадити себе до слідчого судді. Зауважив, що коло дровити на полиці було багато людей, а коли свідок до них зблизався, вони стали розскакувати, що їх при допитах катують. З арештованими розмовляв найбільше мінуто, бо зараз казали йому йти до слідчого судді. Коли свідок пішов на поверх до слідчого судді, то мав враження, що його хочуть якийсьорше позбутися, бо дуже скоро його опроваджували. До цих зізнань свідка один з обвинувачених складає заяву, що коли свідок позвався коло вознів, то арештований Березовський хотів розскакувати, як їх катують, інші хотили показати знаки від побиття і побитого Зубеню, що лежав під сандями, але свідка в тій хвилині покликали до слідчого судді.

Свідок Гадей Крайц знає, що носив арештованому братові на постерунок до Грибовиці хліб. Чує, як брата катували, а коли хотів увійти до середини, то поліцейські свідка не пускали. Як брата вели з канцелярії, то свідок заважав у нього сліди побиття. Бачив також інших арештованих, сильно побитих.

Свідок Олександр Пучковський знає, що бачив як 5—6 поліцейські били кулаками арештованого Івана Машока. Коли д-р Давид як ставив свідкові даліше питання щодо згаданого биття, то предсідник звернувся до оборони увагу, що ні питання не є до речі. (!) Також свідок Михайло Крайчук знає, що бачив, як поліцейські били арештованого Івана Машока й інших тоді, як свідок возив їх до Володимирів.

Деяким свідкам ставила оборона питання щодо різних моментів з минулими обвинуваченими, щоб устатити їхні «алібі». На загал свідки оборони визнавали, що обвинувачені були людьми спокійними і ніхто не підозрівав їх, щоб належали до якоїсь таємної організації або щоб вели якусь протидержавну роботу.

Біржа.

Гроші.

Курс долара 900, тенденція слаба і спокійна. — Долари канадські 895—896, чеські корони 02633—02660, лей 00433—00450, франки французькі 03600—03650, франки швейцарські 173—175, фунти штерлінги 4320—4360.

Золото: 20 австр. корон 3625—3660, 20 фр. франків 3260—3385, 20 нім. марок 4225—4265, 10 рублів 4625—4660.

Срібло: австр. корона 062—063, 5 австр. корон 332—340, австр. флорен 165—170, рубель рос. 265—270, копійки за рубель 133—135.

Збіжжя.

Пшениця двірська 50—51, пшениця кр. селянська 4850—4900, жито галицьке 3600—3650, жито галицький броварний 3200—3400, жито галицький до перемелювання 2675—3075, жито пастиний 2700—2750, овес галицький 2875—2975, кукурудза румунська 3250—3350, бара-боля промислова 600—625.

Червона сорочка

Львів, 16. грудня 1926.

Мусоліні, змагаючи до італійсько-німецького арбітражного договору, приспішував його закінчення на всі боки. Між иншим вислав він у Польщу одного зі своїх довіренників, злегка акцентуючи можливість італійсько-польського союзу. На вулицях Варшави з'явилися сензаційні чорні сорочки, викликуючи невтишну радість одних і надроблюваний смуток другим. Виміна фотографій між Пілсудським і Мусолінім, славословні статті у фашистській пресі, аналогії між Мусолінім, і Пілсудським, нечайне зацікавлення в Італії Польшею, — все це вказувало, що от-от і Пілсудського адягнуть в чорну фашистську сорочку. Правду кажучи, в тому не було нічого дивного, коли б «північні Французи» раптом перетворилися у «північних Італійців». Бо й справді відносини Польщі все більше наближуються до фашистської диктатури в Італії.

Та італійський фашизм цупко зберігає свою оригінальність. Постійно зазначають його творчі й керманічі, що це специфічний виступ італійського духа, своєрідних італійських відносин, італійської землі. Всюди інде, поза Італією він не прийметься як слід, не розвинеться у всій своїй величч, засохне... Не можна відмовити слушності цим твердженням. Чорні сорочки справді не підходять для поляків. В Італії, на тлі погідного неба і пустотливої гри природних красок, твердо-чорний колір врізується в пам'ять кожному; чорна сорочка промовляє до оточення окремою мовою. В хмарній, темній Польщі (говоримо про корінну Польщу), бідний на гру красок, чорний колір згущував би тільки жалібні настрої і похоронні м'яни. Коли в Італії чорна сорочка є символом різкості, твердості, рішучості, то в Польщі була б вонтільки звичайним явищем, підкреслюючим вкорінений вже песимізм життя. Польща мусить шукати відповідного для себе кольору не на полудні, а на півночі. Це дуже добре розуміють Москві і тому любуються в червоних «рубашках». Тим чином уводять вони в притаманне північне тло різкий, яскравий колір. Очевидно, та червоність не є лише доцільно підбраною антитезою краскової аборості північної країни; вона вирастає теж з суспільно-історичних відносин, вона є відбитком російської душі: кривавого деспотизму, опричнини Івана Грізного, беззаставних палатинів революції, селянських повстань; вона є символом кривавого царату, вона оправдала свою яскравість і різкість у великій революції. Де ріками спливає кров, там може й підсвідомо, стихійно, автоматично вдаряючи в очі, пануючи, загальнопринятим став червоний колір.

Незвичайно складна причинність видиває на домінуюче становище якийсь колір, що символізує відносини даної країни.

Німецький уряд супроти Штресеманової політики.

Берлін, 15. грудня 1926.

Урядово повідомляють, що на нинішнім засіданні, що трвало дві години, рада міністрів вислухала звіту мін. Штресемана про висліди жевецьких нарад і апробувала їх. Як учора президент Німеччини, так

нині канцлер Маркс висловив Штресеманові подяку за його успішну працю на жевецькім терені. Крім того кабінет радив над теперішнім внутрішньо-політичним положенням Німеччини.

Німецький парламент.

Берлін, 15. грудня 1926.

Конвент сеніорів ухвалив, що велика дебата в райхстагу над закордонною політикою і над справами райхсвері має відбутися в п'ятницю. Тогож дня буде голосування над внесенням про заяву недовіри для уряду, згл. для поодиноких міністрів. Соціалісти зробили залежним потвдження внесення недовіри урядові від цілого ходу дискусії над закордонними справами, а передовсім над справою райхсвері. Після засідання 17. грудня райхстаг буде відкритий до 20. січня 1927.

Югославія не протестує перед Лігою Націй.

Біларод, 15. грудня 1926.

Півурядово повідомляють, що Югославія не звернеться до Ліги Націй із зажаданням у справі італійсько-альбанського пакту.

Узунович творить уряд.

Біларод, 15. грудня 1926.

Після нарад із усіма провідниками політичних груп король поручив хотеперішньому прем'єрові Узуновичеві утворити новий уряд.

Югославія і Туреччина.

Лондон, 15. грудня 1926.

З огляду на те, що Італія старається обняти протекторат над Албанією, турецький уряд — як повідомляє «Уестмінстер Гезет» і «Дейли Телеграф» — постановив навязати переговори з югославянським урядом задля турецько-югославянського зближення.

Закордонна полтнка Фінляндії.

Берлін, 15. грудня 1926.

Новий фінляндський прем'єр Танер заявив у своїй експозе, що Фінляндія бажає вести незалежну мирову політику, в приязних взаєминах із усіма державами.

Смерть японського цесаря.

Лондон, 15. грудня 1926.

Із Токіо повідомляють, що помер там мікадо. В останньому тижні піддержували мікада безупинними інєкціями камфори.

Венізьельос у Лондоні.

Лондон, 16. грудня 1926.

Приймає тут 13. грудня вечером Венізьельос.

я зловити на демомогіні соціалістичні сили селянства. Цікаво, що по промислах у членів УНДО вписалися теж члени комітету "Селян-Союзу". До місцевого громадського комітету УНДО вибрано 10 членів. Рішучою більшістю була довірена дивади Леоніда. Збори відкриті в. Хмелев Іван при присутності 92 найкращих місцевих громадян. Лешня закликав б. н. о. Герасимовича належити сьогодні до найвідоміших сил у Брідшині і нехай спробує агітувати класові партії і нехай тут відомою. Предсідником зборів був в. Клебарчук Степан, секретарем в. Махитюк Максим. Реферували делегати Іова. Комітет, ті самі, що поєдином дня в Корсові. В дискусії забрав голос місцеві громадяне: Іарох о. Рудкевич. Вибрано громадський Комітет, зложений з 10 осіб.

Повітовий Народний З'їзд в Косові.

В середу дня 8. грудня с. р. відбувся в Косові Повітовий Народний З'їзд Українського Національно-Демократичного Об'єднання. Не оглядаючи на лиху погоду та ще гірші дороги, з'їзду в З'їзді участь делегати кількох сотень громад косяківського повіту. З'їзд отворив короткою промовою д-р Петро Рондак, адвокат у Косові. Предсідником З'їзду вибрано о. соа. Юліана Герасимовича зі Старого Косова. Організаційний реферат виготовив делегат Центрального Комітету секр. п. Володимир Целевич зі Львова. По рефераті виважалися жваві дискусії, в якій забрало голос кількадесят бесідників. Зокрема д-р Рондак у своїй промові представив політичне положення косяківського повіту і виголосив організаційну працю УНДО. По дискусії вибрано Повітовий Народний Комітет. Головою Комітету став д-р Петро Рондак.

Процес 151.

За приналежність до української повстанчої організації.

Володимир Бол., 12. XII. 1926.
Розправу в П. грудня 1926.

Зізнався свідок Петриківський, куратор патронату львівської тюрми. Обвин Гравлер в часі візиту в тюрму зазначував свідком, що його поліція хотіла перекувати: інші політичні в'язні жалувалися, що на поліції їх били.

Свідок Дмитро Мацюк зізнає, що сидів разом з іншими арештованими на повітовій команді поліції у Володимирі. Пригадує собі, як обвин. Стах Пучковський шов на допити, то був швидко здоровий, а як арешт, то був побитий і шов лише було в нього червоне. Також бачив побитого Івана Бакуна, в якого лице було оббите кров'ю. Свідок також був катуваний разів до трьох, але на це нікому не жалівся.

Свідок Іван Дишкант зізнає, що воля арештованих з грибовицького постерунку до Володимира. Бачив, як б. поліціянти у Грибовиці на постерунку катували арештованих Івана Мацюка, Воронця Крайчука, Пилипа Рудя, Василя Тихенка і Степанчука. Як везли арештованих до Володимира, то вони були швидко приголомшені, швидко під містом проминалися.

Свідок Гриць Хахула з Жажар зізнає, що воля арештованих до Володимира. По дорозі з дому на постерунк поліцейші Житківський асипав свідком з 200 нагаїв. Бив, кудя попало: по голові, по лицю, по очам, по руках і по печач. Після того свідок хорував два тижні, а рани на лицю згодом приохили, як на мужиків! — каже з жалем свідок. Предсідник на таке знання свідка іронічно сказав: "То крепка у вас голова, дуже крепка!" Арештовани, що їх везли свідок, були побиті, кров з лиця була змита, але на одязі сліди лишилися.

Свідок Юхим Бондарук зізнає, що його мучили на "повітві" у Володимирі два дні. Сиділи на обмотану кожухом голову, заковували руки й ноги, а потім били по пятах. Внаслідок биття свідка по голові й уух текло: свідок з ух довше як три тижні. Предсідник питає свідка іронічно: "А скажіть, як вас слідчий бив, або як вас бив прокуратор?" Ці слова предсідника каже запрокочувати д-р Шухевич.

Цілий ряд обвинувачених заявляє, що коли вони жалувалися на побиття прокураторів, то він сказав їм за те до дисциплінарної келії або між бандитів, що анулялися в собі над політичними в'язнями.

Свідок Василь Комаренчук, бувший суддя і посол до союму, зізнає, що він був арештований в часі ліквідації організації. Сидів у келії, де було 40 людей. Пригадує собі Стаха Пучковського, Івана Караса, обох Рудів і Яремка Юра. Арештованих кликали на допити, там шили вони здорові, а повертали цілком знищені фізично так, що навіть не мали сили розкашати, як їх катували. Всі в'язні, що мали йти на ці допити, були під враженням невисокого страху. Перші два-три дні арештували був страшний терор над політичними в'язнями і свідок стільки бачив побитих осіб, що годі всіх було спам'ятати.

Знання численних свідків кинули яскраве світло на моральну вартість таких важких прокураторських свідків, як Петро Козбур і Степан Мінк. Показується, що Козбур адефравдував кооперативні гроші і тепер є суджений за кражу скарни; крім того втрусуно в нього крадену м'яку, а в'язні за якісь теми справи викли-

нено з громадської ради. Згаданий Петро Козбур змінив кілька разів релігію, залежно від того, куди втер віс, а "за пляшку горілки продав би ціле село". Його "друг єдиний" Степан Мінк, акрав у церкві гроші, а в сусіда пишемо. І на злізаних таких типів буде опертий у великій мірі засуд політичних в'язнів!

Свідок Семен Лішук, бувший полковник, зізнає, що в часі арештування сидів з Ключом Зинделем в одній келії. На допити йшов Ключ здоровий, а ввечері покусаний собакою. На свій рані добре було пізнати собачі зуби. Ключ Зинделю був дуже переляканий і плакав, кажучи, що для виконання злізав пустили на нього собаку. Бачив також дуже побитого Торолючука й інших.

3 музичного життя.

Фантастична опера Е. Форестини "Над Дніпром".

Дня 4. XII. виставлено в Стрию фантастичну оперу проф. Егена Форестини (до слів Олеса) "Над Дніпром". В нашому музичному житті це новина в усім разі замітна, тож не годиться поминати її мовчачко, тим більше, що вистава, повторена ще й 7. XII., перейшла оба рази з великим успіхом та стягнула велику масу своєї і чужої публіки, що виводила щільно простору сально "Народ. Дому".

Гімея Олеса основана на народних вірваннях про русалки, які, мовляв, під весну, коли крини сльває, шукають захисту по селах, приносячи з собою нещасття для людей; тожму селяне виполують їх, розкладаючи вогни. На отсьому підкладі розносився ось яка картина: Серед темної ночі задержується в дорозі над Дніпром молоде подружжя — Андрій з Маринкою; у сні являються Андрієві русалки; розлючений Дніпро у виді старого козака, що веде водянних духів-козаків "до сні, до бою з морозом, з зимою". Щоб оминати страхіття війни, русалки в перебранні розбігаються по селах. Тоді наймається в Андрія невідома русалка Оксана, кохання його люба, що через нього і втомилися. Андрій залюбується в неї і стає холодним до жінки Марини. Та коли русалки на селі почали творити людям різні пакости, селяне виганяють їх вогнями. Тоді вітає й Оксана, давши собі пізнати Андрієві. Селяне ловлять її і убивають, а Андрій кидається в Дніпро.

Композитор помішув прольог, що зовсім не намагає до музичного оброблення і відразу вводять нас в медіа газ, починаючи дію сонними привидками Андрія; через те тяжко видцям орієнтуватися в акції, тим більше, що автор поєми перемішує реальні картини й особи з фантастичними. А вже введення на сцену персоналізації Дніпра й водянних духів-козаків, що з витягненими шаблями йдуть до боротьби з зимою, не можна зачислити до шалених помислів, тим більше, що той бій з морозом в часі спливання крини є щонайменше припущення. Взагалі вибір лібретта до музичної ілюстрації не зовсім шалений.

Інтенцією композита було будування у вертюрні й першої дії форми сонати; ниш у вертюрні й дії приймалися подекуди характер ронда, за винятком II. дії, яка виявляє будову пісні з двома епізодами (козачок і танок русалок). В головних мотивах, як колосковий мотив Оксани, що виступає в II, III. і IV. дії, мотив русалок в I. і IV. дії, хор селян в II. дії, — видно вплив української народної музики. При тому замітні подекуди семітисценії із відомих популярних мелодій (на пр. із "Запорожця за Дунаєм", "Морозів, Мазуш Журавів").

Щодо інструменталі — автор послугується найбільше смичковими інструментами, рідше деревляними, ще рідше бляховими. Повної оркестри зживав лиш у маркантніших місцях (поява Дніпра, смерть Оксани, розлука Андрія), а також при повних хорах.

Музична ілюстрація фантастичної поєми Олеса з оперовим закресом — це в усім разі великий подвиг молодого композита, хоч місцями робить враження неповного викінчення. Найбільше суцільності в композиції й певності у виведенні помічали ми в II. відслоні: та саме ця дія на давнім шалованом переладована хорами. Не переглянувши партитури, не можна ствердити, чи деякі слабші, так сказати, порожні місця в оркестрі брати на рахунок інструменталі, чи виконавши.

Між солістами-виконавцями належить признати п. М. Кравцевій (Оксана), що орудує гарним, хоч не дуже сильним сопраном і виявляє замітний сценічний талант. В ролі Андрія визначувався особливо відомий тенор Гаск, що задержав уповні давній валлорі свого голосу. Добре виявлялася зі свого неслетого завдання (не звачаючи на замітку трему) п. М. Рудницька, що виконала дві партії: русалки-ворожки, а потім Марини; партію Дніпра виконав удачно баритон М. Дуб. Очевидно — до аматорських сил, а таксамо до хорів і оркестри як шадости не можна прикладати надто високої міри, хоч виступали там і фахові музики. Натомість треба подивляти енергію проф. Форестини, що в ролі диригента зумів стягнути й вишклати таке велике число виконавців (в хорах брало участь понад 50 осіб а в оркестрі 25!). За те й нагороджено його сердечними оваціями.

Ф. К.

Лист до редакції.

В справі запис п. Бартеля.

Шановний Пане Редакторе! З приводу того, що міністр освіти пан Бартель на засіданні божажетової комісії союму 26. XI. с. р. в своєму експозе чимало присвятив місця справі мого залянення з посилки директори, а також і вчителя в українській гімназії в Луцьку, нехай буде дозволено і мені, по-раз перший і останній, забрати голос на сторінках Вашого поважного органу в даній справі. Не хочу я, перш усього, диспутувати на тему, чим повинен бути директор і взагалі педагог у школі і яких метод виконання триматися: хто поділяє думку, що педагог в публічному житті є співробітник та. органів безпечества, хоча б і міністр освіти думає, нехай собі думає, то є справа певного світогляду.

Зазначу далі, що ніколи не претендував я на високий титул "ученого", як то дебатувалося в комісії, а був собі на протязі 18 років життя педагогом в середній школі, якого тепер від тієї педагогічної праці в Польській Республіці усунуто. Оскільки тієї праці передано на суд бувших моїх учнів на Подставіані, Чернігівщині й Волині, а також і їхніх батьків, бо не пп. Сікорам, Арсеменовичам і т. под. бути тими ошідниками.

Перехожу до "математичної стислості" в освітній формальній стороні справи, що і є головною метою мого листа. Бо саме тією "стислістю" п. мін. Бартель хотів "імунувати" присутнім, дискутуючи з послом П. Васильчуком. На комісії пан міністр сказав: "Міністерство, як інституція надізна над школами, перевело в тій справі доходження і на підставі тих доходжень зробило, що могло, в обсягу своєї діяльності: сказало шкільно шире, що школа не є на те, щоб директори толерували між учителями комуністичні брошури..." і т. д. Отже категорично стверджую, що про ніяке доходження міністерства чи кураторів в цій справі мені невідомо, — хіба що в новочасному (у "культури" народів) розумінні поняття доходження (подібною до "новочасного" розуміння ролі директора в школі) можна обійтися при доходженні без переслухання обвинуваченого, бо знов таки категорично стверджую, що ані міністерство, ані куратори ні на письмі, ні устно від осені 1924 р. (коли арештували учнів) і по цей день мене в тій справі ("кольпортажі" чи толеранції комуністичної літератури в гімназії) не запитували і не вислухували. До речі: прокуратори на запитання волинської кураторії, на яку їй відповісти посилається і п. Бартель, пише про "кольпортаж" газети "Трибуна Роботнич" (газети легальної, яку в одіом у примірник виступав на адресу гімназії один учень), а п. міністр Бартель далі каже вже про толерування комуністичних брошур. Іле — для стислості.

Оце шодо "доходження" міністерства чи кураторів. Таксамо і прокуратура не ставила мене в стан обвинувачення, очевидно, як і учителя Федоренка з браку вистарчаючих доказів.

Таким чином мене звільнено і позбавлено, всупереч арт. 102 конституції Польської Ріспубліки, моєї праці — без суду і слівства. Оце є стислість, у цій справі. А ще для стислості слід пригадати, що за шож справу мене звільнено з директорства в р. 1924, але тоді по 4 місяцях повернено, — чому, то пан міністр, якщо забажає, може довідатися як не в кураторії (справа була "поуфна"), то в тодішньому куратора на Волині пана Сікорі.

Нарешті, щоб уникнути всяких можливих непорозумінь, хочу зазначити, що пишу це все тільки в ім'я стислості, а не на те, щоб домагатися ретабілітації в очах шкільної адміністрації, бо сім років практики, себто "співпраці" з шк. кураторією на Волині, для мене вже досить.

Луцьк, 12. грудня 1926.

Іван Власовський.

ОПОВІСТКИ.

Український Наддніпрянський Хор під управом Петра Євсєвського у складі 30 осіб виступає:

П'ятниця 17. XII. — Золонуві.
Субота 18. XII. — Рівне.
Неділя 19. XII. — Рівне. 1111 7-?

Концерти Українського Національного Хору Д. Котка:

П'ятниця 17. XII. — Борислав.
Субота 18. XII. — Дрогобич. 528 6-?

Св. Миколай загостить в неділю, 19. грудня с. р. о 4-й год. пополу до домівки Т-ва "Зоря", вул. Вірменська 25. Дарунки приймається в неділю від 10. год. рано. 1142 1-1

КНИЖКА найкращий дарунок
на св. Миколая і Різдво!
Великий вибір новостей для
XXX молодших і старших XXX
в Книгарні Р. Ш. -- УЛТ. -- Львів, вул. Руська 3.

Замість повідомлень про своє вітання, яке відбулося в катедральній церкві в Станіславові, зложених на "Рішну Школу" в. Осип Остапчук і Анна Котівка 20 зод. За жертву шире дякує Головна-Управа "Рішної Школи". 1134 1-1

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ.

КУПУЙТЕ КАЛЕНДАР-ЕНЦИКЛОПЕДІЮ "ТОВАРИШ" на 1927 рік. Ціна 2-50 зод. Замовлення посилати: Кооператива "Друкар", Львів, Руська 3. 7-1

ІДЕАЛЬНА ПІСТА до зубів КРЕМ ЛЕРПОВИЙ Ігнатійович Львів. 936 21-1

РУТИНОВАНИЙ професор гри на скрипках, пошукує учеників, також приймає посіду в оркестрі на вечірніх яєсілях та забавках у Львові або на провазії. — Ласкаві заголошення "Скрипка", Львів, вул. Льва Саніги ч. 65. 1124 3-3

БІЛЛЯ мужське і жіноче найдешевше поручає І. ДРЕКСЛЕР і Сини Львів, площа Калітузька ч. 2.

80 СОТ. коштує одна дошка до чаю, а хінського срібла у Мандля, Кооперника 14. Проти кіля "Кооперник", 681а 15-?

КАЛЕНДАРІКИ "РУСАЛКА" по 30 сот скрізь до набуття. Замовлення приймає А. Окпш, Львів, Казешка ч. 4. 1138 1-1

ХОЧЕШ гарно і дешево приборати Ялину на Різдво купуй прикраси і шукорки в "Фортуні Новій", Львів, вул. Руська. 1141 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

Б. оператор клінік проф. Наймана і Гаска у Відні.

Д-р Леопольд Александрович

ордикує в недугах ушей, носа, горла і горатки від 11-12 і 3-5 пополу у Львові, вул. Бельовського 3 (за пасажом Миколая). Телефон ч. 40-75. 1070 4-9

Д-р Фелікс Ган Спеціаліст недуг легень, серця і жовудка Львів, Городецька 46. Телеф. 634 Пересилання Рентгеном. 929 23-25

Д-р І. Муяк Спеціаліст венеричних і шкірних недуг б. сек. шпит. від. і львів. орд. 8-9, 2-6, в неділі 9-1, Львів, Асика і (ріг Панської) Тех. 48-01 1140 1-2

НА НИКОЛАЯ! Жіночі годинники ручні "Prima Class Watch" 31 зод. поручає Г. Гуттерман, вулиця Сікестуська 14. 1139

Справа конкурсу.

Виділі фільм "Просвіти" в Станіславові повідомляє інтересованих, що посада урядовця фільм вже обсаджена. Особисто жкому не відповідалось за залучення до подання прилоги вже вислано поштою. 1127 2-2 Виділі.

Краєве Товариство господарська "Сільський Господар" у Львові, вул. Зімовівна 24, приймає з днем 1. січня 1927

агронома до співробітництва

вредугуванні Сільсько-господарського часопису. Зголошення зі залученням аєсілят: свідоча студії, практики і опису життя, належить слати негайно на адресу Товариства. Винагорода після умов. Агронома без заняття зовольє рівнож подати свої 1135 адреси. 1-1

Дня 20. грудня 1926 о 1. год. пополу відбудуться в кімнатах "Народного Дому"

Зачіпні Загальні Збори

"Просвіти" в Дрогобичі з слідування 1136 порядком дня: 1-1

1. Відчитання протоколу з послідніх загальних зборів. 2. Звіт уступального виділу і контр. комісії. 3. Вибір нового виділу. 4. Внески і запити.

(3a) Бичин

(3) 3-11-1971

Illinoensis (Byan.)

завісав на Галицькій Україні, передрукований
в журналі „Міст і Ренесанс“ (ч. 6 з 1926 р.) — Ред.

100 CHAIN KNOT 04400 1270000 0 0 00000000

^{*)} Отсей драматичний нарис, якого замістом „Новий побут“ на Галицькій Україні, передруковано в журналі „Життя й Революція“ (ч. 6 з 1926 р.) — Ред.